

14:17-24 Shaul's War (continued)

1. Divrei haYamim I 10:11-14

וַיִּשְׁמְעוּ כָּל יְבִישׁ גִּלְעָד אֶת כָּל אֲשֶׁר עָשׂוּ פְּלִשְׁתִּים לְשָׂאוֹל: וַיָּקוּמוּ כָּל אִישׁ חֵיל וַיִּשְׂאוּ אֶת גּוֹפֹת שְׂאוֹל וְאֶת גּוֹפֹת בְּנָיו וַיְבִיאוּם יְבִישָׁה וַיִּקְבְּרוּ אֶת עַצְמוֹתֵיהֶם תַּחַת הָאֵלֶּה בְּיָבֵשׁ וַיִּצְוּמוּ שִׁבְעַת יָמִים: וַיָּמָת שְׂאוֹל בְּמַעְלוֹ אֲשֶׁר מָעַל בַּד' עַל דְּבַר ד' אֲשֶׁר לֹא שָׁמַר וְגַם לְשָׂאוֹל בְּאוֹב לְדָרוֹשׁ: וְלֹא דָרַשׁ בַּד' וַיָּמִיתָהוּ וַיִּסַּב אֶת הַמְּלוּכָה לְדָוִד בֶּן יִשָׁי:

2. Midrash, Vayikra Rabbah Emor 26:7

על חמש חטאות מת שאול:
 "וימת שאול במעלו אשר מעל בד'" על שהרג נוב עיר הכהנים, ועל שחס על אגג מלך עמלק.
 "ועל דבר ד' אשר לא שמר" שלא שמע לשמואל, שא"ל "לשבעת הימים תוחיל עד בואי אליך" ולא עשה כן.
 "וגם לשאול באוב לדרוש", ששאל באוב.
 "ולא דרש בד' וימיתהו", "ויאמר שאול אל הכהן אסוף ידיך".

Shaul died for five sins:

- "And Shaul died for his trespass, trespassing against Gd" killing Nov, city of Kohanim, and sparing Agag, king of Amalek.
- "And for the word of Gd, which he did not keep" not listening to Shemuel, who told him, "Wait seven days, until I come to you," and he did not do so.
- "And he also asked of an *ov*, to seek" – he asked of an *ov*.
- "And he did not seek Hashem, and He killed him" – "And Shaul told the kohen: Gather in your hands."

3. Zecharyah 14:14

וְגַם יְהוּדָה תִּלָּחֵם בִּירוּשָׁלַם...

4. Ralbag to Shemuel I 14:21

והנכון בעיני שהרצון בזה שעם היות ישראל בדבר זאת המלחמה בתכלית הדלות והשפלות עד שנתחבאו במקומות הנזכרים הנה אחר הגיע זאת המהומה לפלשתים היו העברים לפלשתים כאתמול שלשום בהלחמם עמם בימי שמואל שגברה יד ישראל עליהם ועל עמם במחנה סביב להכותם ולתפשם באופן שלא יסאר מהם איש. ולא עוד אלא "גם המה" ר"ל הפלשתים להיות עם ישראל אשר עם שאול ויונתן כי קצתם היו הורגים קצתם ובזה האופן היו עוזרים לישראל כאלו היו עמם:

It appears correct in my eyes that this means that even though Israel was at the height of indigence and lowliness regarding this battle, to the point that they hid in the aforementioned places, still, once this tumult struck the Plishtim, the Hebrews were against the Plishtim as they had been on the previous day and beforehand, when fighting them in the time of Shemuel, when Israel's hand was mighty against them and their nation in the surrounding camp, to strike them and catch them such that none of them would remain. Not only that, but "also them", meaning the Plishtim, were with Israel who were with Shaul and Yonatan, for some of them killed some of them, such that they aided Israel as though they were with them.

5. Abarbanel to Shemuel I 14:23

וזה ממה שיגלה שהאנשים בזמן הנצחון כלם גבורים ובעת הבהלה והרע כלם חלשים, הלא תראה שבני ישראל היו מתחבאים במערות ומהם גרים בתוך פלשתים ולא עצרו כח, וכאשר ראו הנצחון רדפו אחריהם ויכו בהם מכה רבה:

This shows that during a time of victory, people are all mighty, and in a time of tumult and trouble all of them are weak. You see that Bnei Yisrael were hiding in caves, some of them living among the Plishtim and lacking strength, and when they saw the victory they pursued them and struck them a mighty blow.

6. Abarbanel to Shemuel I 14:24

וכדי שלא יהיו טרודים במאכל ולא יפסיקו המלחמה השביע שאול את העם לאמור ארור האיש אשר יאכל לחם עד הערב, באופן שכל היום נתעסק במלחמה...

And so that they would not be distracted with the food and would not halt the war, Shaul made the nation swear, saying, "Cursed is the one who will eat food before evening," such that they could pursue the war all day...

7. Malbim to Shemuel I 14:24

וכפי הסברא היו מתענים ביום ההוא כמו שהיה דרכם בכל עת צרה, ועתה כי נושעו הותר להם לאכול ע"פ הדין, וגזר שאול בל יאכלו כי עוד אין התשועה שלמה עד ישית אויביו הדום לרגליו...

ויש סברה שהיתה גזרתו גזירת תענית, שיתענו כל היום כדי שזכות ענוים ותשובתם תועיל אל שינקמו מאויביהם. וישראל החמירו על עצמם בשני ענינים, א] ולא טעם כל העם לחם, אף טעימה בעלמא... ב] "וכל הארץ באו ביער ויהי דבש על פני השדה" הגם שדבש אינו בכלל לחם: Logically, they fasted that day as they normally did in times of trouble. Now, when they were saved, eating was legally permitted for them, but Shaul decreed not to eat, for the salvation was not yet complete to the point that he would set his enemies as a stool for his feet...

One could contend that he decreed a fast, to fast all day so that the merit of their suffering and their repentance would help them avenge themselves upon their enemies. And Israel were more strict upon themselves in two ways: (1) The nation did not taste *lechem*, even a taste... (2) "And the entire land came into the forest, and there was *dvash* upon the field" even though *dvash* is not included in *lechem*.

8. Ralbag to Shemuel II 1 Lesson 5

הה' הוא במדות הוא שראוי לאדם שינהג זריזות בפעולותיו בעת המצאו נעזר בהם מד' ית' ולזה תראה שהשביע שאול את העם שלא יאכלו לחם עד הערב כדי שינהגו בזריזות להכניע הפלשתים... וכבר נמצא שהסכים ד' ית' בזאת ההשבעה ולזה לא ענהו בשאלו בד' מצד מה שעבר יהונתן על זאת השבועה. The fifth lesson is of character, that ne should act with alacrity when it is found that he is helped by Gd. Thus you will see that Shaul swore the nation not to eat food until evening, so that they would act with alacrity to humble the Plishtim... And it is already found that Gd agreed with this oath, and so He did not answer him when [Shaul] inquired of Gd, because Yehonatan had violated the oath.

14:25-30 Yehonatan's Dvash

9. Talmud, Ketuvot 111b

רמי בר יחזקאל איקלע לבני ברק חזנהו להנהו עיזי דקאכלן תותי תאיני וקנטיף דובשא מתאיני וחלבא טייף מנייהו ומיערב בהדי הדדי אמר היינו "זבת חלב ודבש".

Rami bar Yechezkel went to Bnei Brak and saw the goats eating beneath fig trees, and honey dripped from the figs and milk dripped from the goats and they blended. He said, this is, "flowing with milk and honey."

10. Rashi to Shemot 34:26

ראשית בכורי אדמתך - משבעת המינים האמורים בשבח ארצך "ארץ חטה ושעורה וגפן ותאנה ורמון, ארץ זית שמן ודבש", הוא דבש תמרים: "The first fruit of your land" – From the seven species with which your land is praised... *dvash* is date honey.

11. Rashi to Shemuel I 14:25

ויהי דבש - דבש קנים גדל בארץ ישראל:

And there was *dvash* – Cane *dvash*, which grows in Israel.

12. Yechezkel 16:13

ותעדי זָהָב וְנָכְסָף וּמִלְבוּשׁוֹ שֵׁשׁ וְנִמְשֵׁי וְרִקְמָה סֵלֶת וְדָבֶשׁ וְשֶׁמֶן אֶקְלֵת וְתִיפִי בְּמֵאֵד מֵאֵד וְתַצְלַחִי לְמִלּוּכָה:

13. Rashi to Shemuel I 14:29

עכר אבי את הארץ - בלבב את דעתם ואת ישועתם כמים עכורים:

"My father clouded the land" – Confused their minds and their victory, like *mayim achurim* [cloudy water].

14. Rabbi Ephraim Weinberger (Chief Rabbi of Tel Aviv, 1946-1964), Yad Ephraim 12:5

מאכלות אסורות בחלוצי צבא

אכן, ידוע שבמלחמה דרוש מכל איש צבא רכוז של החושים והכוחות למען המערכה שבה תלוי קיום האומה כולה, וכל הבעת אי-רצון וסבל של חייל, מסכן את כל מערכת המלחמה. ע"כ אמרה התורה שהירא ורך הלבב יחזור לביתו... וע"כ התיירו כמה דברים במלחמה (ראה עירובין י"ז שבת י"ט א', עירובין מ"ה ועוד) במיוחד מה שנוגע להאוכל והתזונה של הצבא בזמן הקרבות. כי במלחמה הנצחון תלוי בכשרם המלחמתי וחיוזוק גופם של החיילים... ולא בחנם התבטא יהונתן העדין קשות על שאול אביו, בזמן ששאול אסר על צבאו לאכול לחם בזמן פעולה צבאית... ע"כ למרות הבחילה למאכלות אסורות התיירה התורה במלחמה להצבא, כשאין אוכל כשר מצוי בשדה הקרב, שיאכל אפילו בלי סכנת נפשות (ראה כ"מ על הרמב"ם שם) כדי שיחזיק מעמד וינחיל מפלה להאויב...

14:31-35 The Nation's Meat

15. Vayikra 19:26

לא תאכלו על הדם לא תנחשו ולא תעוננו: